

РЕШЕНИЕ

№ 7789

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 16.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6537** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 76, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ).

Делото е образувано по жалба от Р. Г. С. от [населено място], чрез адв. Т. Р. от САК срещу Решение №РС-3983 -21- 050 от 09.06.2021г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество / КПКОНПИ/, с което е установен конфликт на интереси, в частта , с която по отношение на Р. Г. С. е установен конфликт на интереси за три отделни нарушения на разпоредбата на чл.58, изр. 1, предл.4 от ЗПКОНПИ , а именно:

За това, че на 07 .05.2020г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 20 – РД09- 284/7.05.2020г. с която се определя за ръководител на проект и Заповед № Р. 20 – РД09- 285/7.05.2020г. с която си възлага допълнителни функции и си определя индивидуална часова ставка , в свой частен интерес

За това, че на 22.05.2020г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 20 – РД09- 296/22.05.2020г. с която нарежда на себе си да положи извънреден труд , в свой частен интерес

За това, че на 05.01.2021г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 21 – РД09- 2/05.01.2021г. с която си възлага допълнителни функции и си определя индивидуална часова ставка , в свой частен интерес

За всяко от трите деяния е наложена е глоба от 5 000 лева, на основание чл. 171, ал.1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 58, изр.2, пр.1 и е отнето в полза на Столична община нетно дневно възнаграждение в размер на 487.95 лева – за 7.05.2020г., 22.05.2020г, и 5.01.2021г. , получено от деянията, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал.1 от ЗПКОНПИ.

На основание чл.81,ал.2 от ЗПКОНПИ е постановено отнемане в полза на държавата на сума в размер на 9981,46 лева , получена материална облага за периода от месец май 2020г. до месец март 2021г.

Жалбоподателката и процесуалните ѝ представители считат решението за необосновано и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон и несъответствие с целта на закона.

На първо място се сочи, че постановеното решение не отговаря на изискванията на чл.74,ал.2 ЗПКОНПИ , като фактическите и правни изводи са неясни и вътрешно противоречиви , не се основават на пълен и обективен анализ на всички събрани в хода на административното производство доказателства , липсва описание на твърдените нарушения , с което е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Решението било издадено след предвидения от закона – чл. 74, ал.1 от ЗПКОНПИ срок – двумесечен, който може да се продължи с един месец при фактическа и правна сложност, като намират този срок за преклузивен , а не инструктивен.

По фактите приемат следното: Не се спори, че Р. С. е избрана за Кмет на район „К. село“ СО за мандат 2019г. – 2023г., като е встъпила в длъжност след полагане на клетва на 19.11.2019г.

На 22.06.2020г. между Министъра на труда и социалната политика – чрез Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“, представлявано от З. Р. – Заместник министър, в качеството ѝ на ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014г. – 2020г. и Столична община, район „К. село“ , представлявано от Р. С. – кмет, в качеството на бенефициент, е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № В005М90Р001-2.101 „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания- Компонент 3“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, сключен на основание чл. 45, ал.2 от ЗУСЕСИФ във връзка с постъпило проектно предложение № В005М90Р001.2.101-0178, одобрено с Решение № РД05-163 от 26.05.2020г. По този договор на бенефициента Район „К. село“ СО се предоставя безвъзмездна финансова помощ в максимален размер от 365 700.00 лева по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“ в обема и вида, посочен в договора. На основание чл. 19г от АПК е допуснато предварително изпълнение на същия, поради завишен обществен интерес и с мотив, че обратното би

попречило на постигането на целите и индикаторите, заложи в него. На 23.12.2020г. е сключено Допълнително споразумение №01 към същия договор, с което срокът на договора се продължава от 31.12.2020г. до 31.05.2021г.

Считат, че не е отчетено следното: вида на процедурата чрез директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, допустимите бенефициенти- публични органи, отговорни за провеждането на здравна и социална политика на местно ниво, целта на проекта – изграждане на подходящ материален и кадрови потенциал за предоставяне на услуги в домашна среда с целева група – възрастни хора над 65 години с ограничения или невъзможност за самообслужване, както и хора с увреждания и техните семейства, хора, които са поставени под карантина и за които има необходимост от почасови услуги, причините за отпускане на конкретната безвъзмездна финансова помощ от Социалния фонд на ЕС – идентифицираната голяма нужда от предоставянето на услуги по домовете в контекста на създалата се извънредна епидемична обстановка в целия свят, насочени към защита на обществен интерес и на нуждите на населението от превенция разпространението на COVID – 19.

Считат, че от правна страна, обжалваното решение е необосновано. Сочат, че органът е възпроизвел легалните дефиниции на „конфликт на интереси“, „частен интерес“ и „облага“, без да изследва наличието им в процесния случай. Намират за неправилно приетото, че при сключване на договора, жалбоподателката е имала частен интерес по смисъла на чл. 53 от ЗПКОНПИ, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията или правомощията ѝ по служба. Сочат, че правомощията на Кмета са изброени в чл. 46 от ЗМСМА, където липсва възлагане на координация на здравни или социални услуги, а последното е делегирано от Кмета на Общината, от чието име следва да се приеме, че се извършва. В жалбата се сочи, че изпълнението на конкретния проект не се отнася до никое от законоустановените ѝ правомощия, а с такива, за упражняване на права, за които е упълномощена и не могат да се изпълнят от друг изпълнител, извън определените по програмата конкретни бенефициенти, които са публични органи.

Посочва още, че програмата, по която се финансира този проект не поставя ограничения към ръководителите на проектите, с изключение на това да не са участвали в оценката на конкретните проектни предложения.

Според жалбоподателката, тя нито си е възложила сама задълженията, които са несъвместими със заеманата от нея длъжност, нито сама си е определила възнаграждение за работата, която е извън нормативноопределената, нито сама е осъществявала контрол върху извършената от нея работа.

Намират, че не е изследван и мотивът за сключване на договора, който е твърденият частен интерес, а напротив – действията са насочени към публичния интерес, с оглед обезпечаване на кадрови потенциал за изпълнение на проекта в условията на пандемия.

Намират, че оглед наказателният елемент в производството, органът е дължал

мотивиране на субективната страна на твърдяното нарушение, както и на неговата обществена опасност.

Намират, че не е налице възприетото нарушение на чл. 58 от ЗПКОНПИ, както и че актът е издаден и противоречие с целта на закона.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, представлява се от адв. Р. и адв. М., и двамата от САК. Поддържат жалбата на заявените в същата основания. Претендират разноските по делото.

Ответникът се представлява от юрк М., който оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт в обжалваната му част на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок от лице, чиято правна сфера е неблагоприятно засегната от него и в този смисъл е допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна при съобразяване на следните съображения:

По фактите се установява и не се спори: Р. С. е избрана за Кмет на район „К. село“ СО за мандат 2019г. – 2023г., като е встъпила в длъжност след полагане на клетва на 19.11.2019г.

С решение № 147 от 16.04.2020г. на Столичен общински съвет се дава съгласие районите, представлявани от районните кметове на Столична община, самостоятелно или в партньорство да кандидатстват по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № В005М90Р001-2.101 „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания- Компонент 3“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, сключен на основание чл. 45, ал.2 от ЗУСЕСИФ във връзка с постъпило проектно предложение № В005М90Р001.2.101-0178, одобрено с Решение № РД05-163 от 26.05.2020г.

На 16.04.2020г. кметът на Столична община подписва декларация, че е запознат с условията по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № В005М90Р001-2.101 „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания- Компонент 3“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“ и изразява съгласие Район „К. село“ към СО да кандидатства с проектно предложение и упълномощава кмета на района да подаде проектно предложение, да сключи договора, включително да внесе искане за неговото изменение, да подписва всички свързани с неговото изпълнение документи, в това число, да поема задължение и извършва разходи съобразно обхвата му и да отчита дейностите.

Кметът на Район „К. село „ е подал проектно предложение , което е одобрено с решение №РД 05 – 163/26.05.2020г. на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“.

На 22.06.2020г. между Министъра на труда и социалната политика – чрез Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“, представлявано от З. Р. – Заместник министър, в качеството ѝ на ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014г. – 2020г. и Столична община, район „К. село“ , представлявано от Р. С. – кмет, в качеството на бенефициент, е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № В005М90Р001-2.101 „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания- Компонент 3“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, сключен на основание чл. 45, ал.2 от ЗУСЕСИФ във връзка с постъпило проектно предложение № В005М90Р001.2.101-0178, одобрено с Решение № РД05-163 от 26.05.2020г. По този договор на бенефициента Район „К. село“ СО се предоставя безвъзмездна финансова помощ в максимален размер от 365 700.00 лева по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“ в обема и вида, посочен в договора. На основание чл. 19г от АПК е допуснато предварително изпълнение на същия, поради завишен обществен интерес и с мотив, че обратното би попречило на постигането на целите и индикаторите, заложиени в него. На 23.12.2020г. е сключено Допълнително споразумение №01 към същия договор, с което срокът на договора се продължава от 31.12.2020г. до 31.05.2021г.

На 07.05.2020г., Р. С., в качеството ѝ на Кмет на район „К. село“ СО е издала Заповед № РКС20-РД09-284 от 07.05.2020г., е определила екип за управление на посочения проект , състоящ се от Ръководител, помощник – ръководител, счетоводител и експерт „връзки с обществеността „ , като за ръководител на проекта е определила себе си . В задължения на ръководителя на проекта са : да осъществява цялостно ръководство и организация на проектните дейности , включително да контролира организационното и финансово изпълнение на дейностите и да изготвя доклади за него.

На същата дата , Р. С. , в качеството ѝ на Кмет на район „К. село“ СО е издала Заповед № РКС20-РД09-285 от 07.05.2020г., възлага допълнителни функции за изпълнението на проекта в рамките на определеното им работно време. С тази заповед възлага и на себе си като ръководител на проекта да осъществява цялостно ръководство и организация на проектните дейности , включително контролира организационното и финансово изпълнение на дейностите и утвърждава доклади за него, , инициира провеждане на процедурите по подбор на персонали сключване на договори с изпълнители и доставчици , отговаря за спазване на вътрешни правила , имащи отношение към управлението и изпълнението на социалната услуга в район „К. село“ , отговаря за наблюдението и контрола върху изпълнението на сключените договори.Срокът за изпълнение на посочените дейности е до окончателното изпълнение на проекта – 31.12.2020г. В тази заповед е определена индивидуална часова ставка за всеки от служителите от екипа , включително и на Р. С.. Часовата ставка е определена на база на отчет от всеки служител , извършена индивидуална оценка , според конкретната му часова ставка , изчислена на база размера на основната му заплата и се изплаща под формата на допълнително месечно

възнаграждение за работа по проекти.

На 22.05.2020г., Р. С., в качеството ѝ на Кмет на район „К. село“ СО е издала Заповед № РКС20-РД09-296 , предвид необходимостта от довършване на доставките на хранителни стоки , получени от Столичната организация на Б. , нарежда поименно посочени служители на СО , включително и на себе си , да положат извънреден труд за посочени конкретна дата и часове. В същата заповед определя реда по който следва да бъде заплатено за положения извънреден труд.

На 23.12.2020г. е сключено допълнително споразумение за удължаване на срокът за изпълнение на проекта до 31.05.2021г.

На 5.01.2021г., Р. С., в качеството ѝ на Кмет на район „К. село“ СО е издала Заповед № РКС21-РД09-2 „възлага допълнителни функции за изпълнението на проекта в рамките на определеното им работно време. С тази заповед възлага и на себе си като ръководител на проекта да осъществява цялостно ръководство и организация на проектните дейности , включително контролира организационното и финансово изпълнение на дейностите и утвърждава доклади за него, , инициира провеждане на процедурите по подбор на персонали сключване на договори с изпълнители и доставчици , отговаря за спазване на вътрешни правила , имащи отношение към управлението и изпълнението на социалната услуга в район „К. село“ , отговаря за наблюдението и контрола върху изпълнението на сключените договори.Срокът за изпълнение на посочените дейности е до окончателното изпълнение на проекта, но не по- късно от 31.05.2021г. В тази заповед е определена индивидуална часова ставка за всеки от служителите от екипа , включително и на Р. С.. Часовата ставка е определена на база на отчет от всеки служител , извършена индивидуална оценка , според конкретната му часова ставка , изчислена на база размера на основната му заплата и се изплаща под формата на допълнително месечно възнаграждение за работа по проекти.

На 12.03.2021г., Р. С., в качеството ѝ на Кмет на район „К. село“ СО е издала Заповед № РКС21-РД09-064 , нарежда да се прекрати действието на Заповед № РКС21-РД09-2 поради изразходване на предвидените финансови средства за изпълнение на дейностите по проекта.

Производството пред органа – КПКОНПИ е иницирано по сигнал №ЦУ01-3983/25.02.2021г. Постановено е Решение № КИ-035/01.03.2021г. на КОНКПИ за образуване на производството.

Комисията е изисквала документи от Столична община относно качеството на жалбоподателя , получените от нея възнаграждения за периода , копия от документи по проект „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания- Компонент 3“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, сключен на основание чл. 45, ал.2 от ЗУСЕСИФ във връзка с постъпило проектно предложение № В005М90Р001.2.101-0178, одобрено с Решение № РД05-163 от 26.05.2020г. По този договор на бенефициента Район „К. село“ СО се предоставя безвъзмездна финансова помощ в максимален размер от 365 700.00 лева по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“.

Приобщени са преписките по проект „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания - Компонент 3“, Вътрешни правила за работата на служителите в район „К. село“ СО, справки от Б. „Население“, интернет страницата на район „К. село“, Търговски регистър и РЮНЛЦ.

Приложена е справка от която е видно, че Р. С. , в качеството ѝ на ръководител проект , е получила сума в размер на 9981,46 лева за периода от 05.2020г. до 03.2021г.

Изслушана е Р. С., срещу която е образувано производството на 12.05.2021г., за което е съставен протокол. /л.149/ Приобщено е и постъпилото след изслушването възражение № ЦУ-01-9874/20.05.2021г. от лицето.

При така установените факти, по които няма спор както в административното, така и в настоящото производството, КПКОНПИ е възприела следните правни изводи:

Спрямо Р. Г. С. е установен конфликт на интереси за три отделни нарушения на разпоредбата на чл.58, изр. 1, предл.4 от ЗПКОНПИ , а именно:

на 07 .05.2020г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 20 – РД09- 284/7.05.2020г. с която се определя за ръководител на проект и Заповед № Р. 20 – РД09- 285/7.05.2020г. с която си възлага допълнителни функции и си определя индивидуална часова ставка , в свой частен интерес

на 22.05.2020г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 20 – РД09- 296/22.05.2020г. с която нарежда на себе си да положи извънреден труд , в свой частен интерес

на 05.01.2021г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 21 – РД09- 2/05.01.2021г. с която си възлага допълнителни функции и си определя индивидуална часова ставка , в свой частен интерес

Комисията приема , че С. е действала в частен интерес, повлиял върху упражняването на правомощието ѝ , в качеството ѝ на кмет, респ. до конфликт на интереси. Посочено е, че конфликт на интереси е налице

тогава, когато лицето, заемащо висша публична длъжност, е упражнило правомощията в съответствие с материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, но това е станало в негов или на свързано с него лице частен интерес. Този извод следвал от това, че конфликтът на интереси се обективира не в резултата – придобита облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастното упражняване на правомощията. Не е необходимо доказване на факта дали в действителност и как упражнените по този начин властнически правомощия са повлияни от установения частен интерес. Конфликт на интереси е налице, когато съответният частен интерес на лицето, заемащо публична длъжност или на свързаното с него лице, е във връзка с упражняването на властническите му правомощия.

Комисията е приела, че не е налице конфликт на интереси относно останалите визиран в сигнала точки, вкл. с подписването на сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № В005М90Р001-2.101 „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания- Компонент 3“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, сключен на основание чл. 45, ал.2 от ЗУСЕСИФ във връзка с постъпило проектно предложение № В005М90Р001.2.101-0178, одобрено с Решение № РД05-163 от 26.05.2020г. По този договор на бенефициента Район „К. село“ СО се предоставя безвъзмездна финансова помощ в максимален размер от 365 700.00 лева по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“ в обема и вида, посочен в договора. На основание чл. 19г от АПК е допуснато предварително изпълнение на същия, поради завишен обществен интерес и с мотив, че обратното би попречило на постигането на целите и индикаторите, заложиени в него. На 23.12.2020г. е сключено Допълнително споразумение №01 към същия договор, с което срокът на договора се продължава от 31.12.2020г. до 31.05.2021г.

Оспореното Решение № РС— 3983 – 21 – 050 от 09.06.2021 г. е прието от материално компетентен орган по чл. 7, ал. 1 от ЗПКОНПИ - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в рамките на нормативно регламентирания му правомощия по чл. 13, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 74, ал. 2, т. 3 от ЗПКОНПИ. Решението е валиден акт на специализирания колективен административен орган, тъй като отговаря на условията по чл. 9, ал. 2 от Правилника за устройството и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито

имущество да е прието с мнозинство повече от половината от всички членове на Комисията.

Актът е постановен в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗПКОНПИ и по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочени са както правните основания за упражненото административно правомощие, така и релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от органа наличие на конфликт на интереси по см. на чл. 52 от ЗПКОНПИ и за разпоредените правни последици. Дали посочените в Решение Решение № РС— 3983 – 21 – 050 от 09.06.2021 г. на КПКОНПИ факти и обстоятелства са правилно установени и доколко същите съответно на закона са квалифицирани като такива, обуславящи извод за установения конфликт на интереси по отношение на Р. С., в качеството ѝ на Кмет на район „К. село“ СО и за допуснато от лицето нарушение на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ, е въпрос на материална, а не на формална /процесуална/ законосъобразност на оспореното решение.

Производството пред органа – КПКОНПИ е иницирано по сигнал №ЦУ01-3983/25.02.2021г. което представлява докладна записка от ръководител звено „Връзки с обществеността „ при Комисията към която са приложени публикации от различни печатни и електронни медии и телевизии.

Сезирането на КПКОНПИ отговаря на разпоредбата на чл.47, ал. 2 от ЗПКОНПИ . В приложените публикации се съдържа изискуемата информация по чл.47 , ал. 1 т. 2 – 4 от ЗПКОНПИ. В този смисъл , съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че производството е започнало по негоден сигнал. Изготвената докладна записка е без значение за този извод защото по силата на законовата разпоредба за сигнал се приема и публикация в средствата за масово осведомяване, ако отговаря на условията по чл. 48, ал. 1, т. 2 – 4.

Решението е в съответната на закона форма, като съдържа предвидените в чл. 74, ал.2 от ЗПКОНПИ реквизити. Не се споделя възражението, че решението само формално съответства на предвидената форма. В същото са изложени подробно и последователно установените факти и обстоятелства, които съдът приема за релевантни за спора и са изведени съответни правни изводи.

Не са констатирани допуснати съществени нарушения на процесуалните

правила при образуването и провеждането на административното производство по чл. 71 и сл. от ЗПКОНПИ. В хода на производството по установяване на конфликт на интереси Комисията е изисквала необходимите за произнасянето ѝ информация и документи; събрани са относимите доказателства; проведено е изслушване на лицето, срещу което е образувано производството, като му е предоставена възможност да се запознае с всички събрани доказателства, да сочи нови доказателства и да направи възражения.

Съдът намира за неоснователно наведеното в жалбата възражение за незаконосъобразност на постановеното от Комисията решение, поради издаването му след изтичане на предвидения в чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ срок. Съгласно съдебната практика, изтичането на сроковете по чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ не преклудира правомощието на КПКОНПИ да се произнесе с мотивирано писмено решение за установяване на конфликт на интереси по реда на Глава осма от закона. Не е налице особена законова норма, забраняваща извършването на процесуални действия след изтичане на продължения едномесечен срок по чл. 74, ал. 1, изр. 2 от ЗПКОНПИ. Не съществува и изрична законова разпоредба, предвиждаща прекратяване на административното производство по установяване на конфликт на интереси след изтичането на сроковете по чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ /в същата насока ТР № 1 от 04.06.2020 г. на ВКС по тълк. д. № 1 от 2018 г., ОСГК, Решение № 12130 от 30.09.2020 г. по адм. д. № 2277 от 2020 г. на ВАС и Решение № 11813 от 23.09.2020 г. по адм. д. № 880 от 2020 г. на ВАС/. При тази нормативна уредба сроковете по чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ, следва да се разглеждат като инструктивни, а не като преклузивни.

Обжалваното Решение в оспорваната му част е постановено в съответствие с материалния закон и съображенията за това са следните:

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалвания административен акт обхваща преценката налице ли са установените от административния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за неговото издаване правна норма, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Налице са предпоставките на чл. 58, изр.2, предл.1.

Съгласно легалната дефиниция по чл. 52 от ЗПКОНПИ конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Съответно частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение /чл. 53 от ЗПКОНПИ/, а облага представлява всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие /чл. 54 от ЗПКОНПИ/.

Настоящият съдебен състав намира също така, че процесното решение е постановено и в съответствие с материалноправни норми и наведените в този смисъл доводи от жалбоподателката се явяват неоснователни. По делото не е спорно, че жалбоподателката е кмет на район „К. село“ – СО, като това обстоятелство, съгласно нормата на чл. 6, т. 32 от ЗПКОНПИ, ѝ придава качеството на лице, заемащо висша публична длъжност, и предпоставя спрямо нея приложимостта на забраните, въведени в чл. 55 – чл. 61 от същия закон. Една от тези забрани е регламентирана в чл. 58, изр. първо от закона и предвижда, че лице, заемащо публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. За да възникне конфликт на интереси в хипотезата на цитираната норма, следва на първо място да е налице частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно формиране и изразяване на волята на лице, заемащо публична длъжност при изпълнение на задълженията му по служба. Понятието "конфликт на интереси" е дефинирано в разпоредбата на чл. 52 от ЗПКОНПИ чрез последователното въвеждане на още две понятия, а именно – "частен интерес" и "облага", чиито дефиниции са дадени съответно в чл. 53 и чл. 54 от закона. По този начин законодателят е очертал същностните характеристики на явлениято, които са приложими към широк кръг ситуации, в които лице, заемащо публична

длъжност по смисъла на закона, може да попадне. За да е осъществен конфликт на интереси по смисъла на чл. 52 от ЗПКОНПИ, трябва да са налице три кумулативни предпоставки: лице, заемащо публична длъжност, наличие на негов или на свързани с него лица частен интерес, който може да повлияе върху обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба, и упражнено властническо правомощие, повлияно от частния интерес. Съгласно легалната дефиниция, дадена с нормата на чл. 53 от ЗПКОНПИ, "частен интерес" е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лицето, заемащо публична длъжност или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, т. е. за да е налице частен интерес, следва да има реална възможност за настъпване на облага. "Облага" по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ е всеки доход в пари или имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. Законодателят е обособил двете понятия "частен интерес" и "облага" и ги е поставил в съотношение причина - следствие. Интересът е субективната предпоставка по смисъла на чл. 52 от ЗПКОНПИ, като законът не изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. При тази ситуация той ще може да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. Целта, която преследва законодателят, е да се ограничи възможността за получаване на облага, когато тя е незаконна или следствие от заеманата публична длъжност и/или връзката със свързано лице. В практиката си по прилагането на ЗПУКИ (отм.) ВАС приема, че "законът никъде не поставя изискване към облагата да е незаконна или да е в резултат на неправомерно упражняване на правомощия или задължения от страна на лицето, заемащо публична длъжност. Облагата по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ може да не е настъпила, но трябва да е възможна, т. е. да е свързана с поведението на лицето, по отношение на което е установен конфликт на интереси. Не е задължително частният интерес да доведе

като последица субективно отношение при изпълнение на правомощията и/или задълженията по служба. Достатъчно е само предположение за допуснатото отклонение от принципите на безпристрастност и обективност, за да се приеме за налична причинно-следствената връзка между частния интерес и субективното поведение на проверяваното от КПКОНПИ лице.

Лицето Р. С. е действала в качеството си на Кмет на район „К. село“ СО при подписване на договорите, което отговаря на дефиницията „висша публична длъжност“. Именно в това си качество лицето е имало и правото, и задължението да сключва договори с лица, които да заемат трудови правоотношения по проект, по който страна е съответният район „К. село“ Столична община. Не се споделя възражението от жалбата, че Кметът на района няма правомощия в сферата на здравните и социалните услуги, а същите са му делегирани от Кмета на Столична община. Без това да се отразява на относими факти по настоящото производство, съдът посочва, че счита, че от една страна, изброяването на правомощията на кметове на райони в чл. 46 от ЗМСМА не е изчерпателно, а на второ място – е налице изричен текст за възлагане на допълнителни такива както от Кмета на Общината, така и от други нормативни актове. С оглед това, и предвид сключването на договора по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, бенефициент по който е район „Класно село“ СО, именно от Кмета на район „К. село“, и при съобразяване, че Р. С., в качеството си на кмет на района, се е самоопределила за ръководител на проекта със Заповед № РКС20-РД09-284/07.05.2020г., следва, че извършваните дейности по същия, произтича от качеството ѝ на кмет на района, т.е. попада в приложното поле на ЗПКОНПИ и на дефиницията за „висша публична длъжност“.

В този смисъл, налице е упражняване на властническо правомощие по определяне на ръководител на проекта, възлага допълнителни функции, определя индивидуална часова ставка, нарежда да се положи извънреден труд от лицето Р. С., в кръга на служебните ѝ задължения и правомощия, в качеството си на управляващ проекта Кмет на район „К. село“ СО, т.е. при изпълнение на служебните ѝ задължения, произтичащи от заеманата длъжност кмет на район.

По отношение на наличието на частен интерес, съдът съобрази следното: Съдът приема, че законодателят е възприел частният интерес като мотив, движеща сила, цел на действията или бездействията на овластеното лице, като не предвижда като предпоставка да е налице целена или постигната

облага. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително същият да е реализиран. В този смисъл, конфликтът на интереси като административно нарушение, има формален характер, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност, която мотивира лицето да действа, упражнявайки правомощията си. Дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Извън предмета на съдебното производство е да се установява дали лицето, заемащо публична длъжност, реално е повлияло в интерес на свой близък или роднина. Смисълът на тази презумпция, респ. забрана е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения, а не на база на законоустановените критерии.

По отношение на възражението, че лицето не е действало в частен, а в публичен интерес, с оглед пандемичната обстановка и спешната нужда от кадри за реализиране на проекта и за снабдяване на лица в карантина и пр. с продукти и лекарства, съдът намира следното: Напълно допустимо е мотивите за сключването на спорния договор да са продиктувани именно от възникнала спешна необходимост, в която насока бяха и изслушаните свидетелски показания на свидетеля Н. В., заместник кмет на район „К. село“. Съдът възприема като последователни, логични и напълно реалистични изнесените показания, че С. е предложила на други длъжностни лица да бъдат ръководители на проект , но те отказали, не променят изводите на съда, поради изложените по-горе съображения, а именно – наличие на формалното нарушение от страна на Р. С.. В това си качество лицето няма право само да си определя възнаграждение , поради възникването на конфликт на интереси, което последното е длъжно да знае. Извършването на обратното по каквито и да е мотиви, по презумпцията на закона, представлява осъществяване на състава на конфликт на интереси, респ. е нарушение на визираната от органа норма на чл. 58 , изр.2, предл.1 от ЗПКОНПИ.

Съдът не приема твърдението , че разпоредбата на чл.52 от ЗПКОНПИ е в противоречие с чл.61 от Регламент /ЕС, Евратом /2018 /1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18.07.2018г.

Съгласно чл. 52. Конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо

висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Регламент /ЕС, Евратом /2018 /1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18.07.2018г.посочва:

1. Финансовите участници по смисъла на глава 4 от настоящия дял и другите лица, включително националните органи на всяко равнище, участващи в изпълнението на бюджета при условията на пряко, непряко и споделено управление, включително в подготвителните действия, в одита или в контрола, не предприемат никакви действия, които могат да поставят собствените им интереси в конфликт с тези на Съюза. Те предприемат също така подходящи мерки за предотвратяване на конфликт на интереси във функциите, за които носят отговорност, и за справяне със ситуации, които обективно могат да бъдат възприети като конфликт на интереси.

2. Когато има риск от конфликт на интереси с участието на служител на национален орган, съответното лице отнася въпроса до своя пряк ръководител. Когато подобен риск съществува за служители, за които се прилага Правилникът за персонала, съответното лице отнася въпроса до съответния оправомощен разпоредител с бюджетни кредити. Съответният пряк ръководител или оправомощеният разпоредител с бюджетни кредити потвърждава писмено дали е установен конфликт на интереси. В случай на установяване на конфликт на интереси органът по назначаването или съответният национален орган вземат необходимите мерки съответното лице да прекрати всякаква дейност по този въпрос. Съответният оправомощен разпоредител с бюджетни кредити или съответният национален орган гарантира, че се предприемат всички допълнителни подходящи действия в съответствие с приложимото право.

3. За целите на параграф 1 конфликт на интереси съществува, когато безпристрастното и обективно упражняване на функциите на финансов участник или друго лице, посочено в параграф 1, е опорочено по причини, свързани със семейния и емоционалния живот, политическа или национална принадлежност, икономически интерес или всякакъв друг пряк или косвен личен интерес.

Двата текста по идентичен начин определят конфликта на интереси . В този смисъл е неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е

взета предвид разпоредбата на т.3.39 от административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № В005М90Р001-2.101 „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания- Компонент 3“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, сключен на основание чл. 45, ал.2 от ЗУСЕСИФ във връзка с постъпило проектно предложение № В005М90Р001.2.101-0178, одобрено с Решение № РД05-163 от 26.05.2020г.Твърдението на жалбоподателката е подробно обсъдено от Комисията в оспореното решение.

В същия смисъл и във връзка с целта на закона, лицето е можело да осъществи такава дейност по изпълнение на проекта и без да е необходимо да се определя за ръководител.

В хода на съдебното производство е приложен отговор от Министерство на труда и социалната политика , Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси „ 2014- 2020г. в който изрично се посочва : На база на извършения преглед на документите се констатира, че единствено в район „К. село „, длъжността „ръководител проект „се заема от кмета на района. Възлагането в този район е посредством заповед , издадена в лично качество от кмета , който от своя страна приема и отчитането на своята работа. Във всички останали случаи , длъжността на ръководител проект е възложена на лица , различни от кмета на съответния район , посредством заповед /допълнително споразумение или втори трудов договор.

Жалбоподателят единствен се е определил като ръководител на този проект със Заповед № Р. 20 – РД09- 284/7.05.2020г..Така е предприел действия , които са го поставили в конфликт на интереси по смисъла на чл.61 от Регламент 1046 /2018г. и относимото национално законодателство и с това не е изпълнил изискването на т.3.39 от административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № В005М90Р001-2.101 „Патронажна грижа за възрастни хора и лица с увреждания- Компонент 3“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“, сключен на основание чл. 45, ал.2 от ЗУСЕСИФ във връзка с постъпило проектно предложение № В005М90Р001.2.101-0178, одобрено с Решение № РД05-163 от 26.05.2020г. Последващите заповеди са издадени от жалбоподателката във връзка със задълженията ѝ като Конкретен бенифициент / по цитирания договор/. Определянето на допълнителните възнаграждения и необходимостта от извънреден труд произтичат от клаузите на договора и постъпило проектно предложение № В005М90Р001.2.101-0178, одобрено

с Решение № РД05-163 от 26.05.2020г.

Конкретните , получени от жалбоподателката парични суми е следвало да се определят от друг субект , а не от нея самата. Тя е получила тези суми като ръководител на проекта , а не като конкретен бенифициент. Установеният конфликт на интереси е осъществен при издаване на Заповед № Р. 20 – РД09- 284/7.05.2020г. , Заповед № Р. 20 – РД09-285/7.05.2020г., Заповед № Р. 20 – РД09- 296/22.05.2020г., Заповед № Р. 21 – РД09- 2/05.01.2021г.

Съдът приема, че решението е правилно в административно – наказателната му част. Правилно е прието, че са осъществени три самостоятелни деяния на 7.05.2020г., 22.05.2020г, и 5.01.2021г. .

За всяко от трите деяния е наложена е глоба от 5 000 лева, на основание чл. 171, ал.1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 58, изр.2, пр.1 и е отнето в полза на Столична община нетно дневно възнаграждение в размер на 487.95 лева – за 7.05.2020г., 22.05.2020г, и 5.01.2021г. , получено от деянията, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал.1 от ЗПКОНПИ.

На основание чл.81,ал.2 от ЗПКОНПИ е постановено отнемане в полза на държавата на сума в размер на 9981,46 лева , получена материална облага за периода от месец май 2020г. до месец март 2021г.

Определената глоба е в минимален размер . При определянето на този размер са отчетени всички релевантни обстоятелства и същия е съобразен с тежестта на нарушението.

С оглед изложеното , съдът намира жалбата за неоснователна, а решението на КПКОНПИ за правилно и съответно на доказателствата и на закона.

При тези съображения и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. С. от [населено място], чрез адв. Т. Р. от САК срещу Решение №РС-3983 -21- 050 от 09.06.2021г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество / КПКОНПИ/, в частта , с която по отношение на Р. Г. С. е

установен конфликт на интереси за три отделни нарушения на разпоредбата на чл.58, изр. 1, предл.4 от ЗПКОНПИ , а именно:

За това, че на 07 .05.2020г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 20 – РД09- 284/7.05.2020г. с която се определя за ръководител на проект и Заповед № Р. 20 – РД09- 285/7.05.2020г. с която си възлага допълнителни функции и си определя индивидуална часова ставка , в свой частен интерес

За това, че на 22.05.2020г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 20 – РД09- 296/22.05.2020г. с която нарежда на себе си да положи извънреден труд , в свой частен интерес

За това, че на 05.01.2021г. като лице , заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - кмет на район „К. село“ – СО , е издала Заповед № Р. 21 – РД09- 2/05.01.2021г. с която си възлага допълнителни функции и си определя индивидуална часова ставка , в свой частен интерес

и за всяко от трите деяния е наложена глоба от 5 000 лева, на основание чл. 171, ал.1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 58, изр.2, пр.1 и е отнето в полза на Столична община нетно дневно възнаграждение в размер на 487.95 лева – за 7.05.2020г., 22.05.2020г, и 5.01.2021г. , получено от деянията, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал.1 от ЗПКОНПИ.

На основание чл.81,ал.2 от ЗПКОНПИ е постановено отнемане в полза на държавата на сума в размер на 9981,46 лева , получена материална облага за периода от месец май 2020г.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: